

A Kúria a dr. Brolly Tamás ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Paulikovics Péter ügyvéd által képviselt alperes ellen munkaviszony megszüntetése jogellenességének megállapítása és jogkövetkezményei iránt a Székesfehérvári Munkaügyi Bíróságnál 7.M.4/2011. szám alatt megindított és másodfokon a Székesfehérvári Törvényszék 3.Mf.22.272/2011/8. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Székesfehérvári Törvényszék 3.Mf.22.272/2011/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek - tizenöt nap alatt - 40.000 (negyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 431.700 (négy százharmincegyezer-hétszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s

A felperes keresete az alperes által 2010. december 6-án közölt rendes felmondás jogellenességének megállapítására és jogkövetkezményei alkalmazására irányult. Arra hivatkozott, hogy felmondási védelem alatt állt annak közlésekor, továbbá a felmondásban közölt okok nem valósak.

A Székesfehérvári Munkaügyi Bíróság 7.M.4/2011/15. számú ítéletében megállapította, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg a munkaviszonyt, ezért az az ítélet jogerőre emelkedésének napján szűnik meg. Kötelezte az alperest a felperes javára öt havi átlagkeresetnek megfelelő kárátalány, valamint elmaradt munkabér kamattal növelt összegben történő megfizetésére, és marasztalta az elsőfokú felperesi perköltség és az állam javára eljárási illeték összegében.

A munkaügyi bíróság ítéletében megállapította, hogy a felperesnek az alperesnél 2003. január 1-jétől fennálló munkaviszonyát rendes felmondással az alperes 2010. december 6-án megszüntette. Az indokolás szerint a munkáltató gazdálkodási, illetve pénzügyi okok miatt átszervezést hajtott végre, amelynek keretében munkaköröket és pozíciókat vont össze, szüntetett meg, és az ezzel érintett dolgozókat építette le, mely átszervezéssel a felperes pozíciója is megszüntetésre került.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás eredményeként megállapította, hogy a felperes az írásba foglalt munkaszerződés-módosítás szerint 2009. szeptember 1-jétől határozatlan időre szólóan főszerkesztő munkakört kapott. A munkaviszony megszüntetésekor is ez volt a munkaköre függetlenül attól, hogy 2010. januárjában az alperes ügyvezetője a főszerkesztő munkakört a felperestől „megvonta”, és ettől kezdve szerkesztő-riporter

munkaköri feladatokat végzett a hírigazgató irányítása alatt. Álláspontja szerint ugyanis a felperes munkakörének megváltoztatására a felek között nem jött létre közös megegyezés, és ráutaló magatartással sem állapítható meg közöttük erre vonatkozóan konszenzus [Ptk. 216. § (1) bekezdés]. A felperes állítását, miszerint munkaköre módosítására irányuló akarata nem volt, a munkáltatói jogkörgyakorló, a tanúként meghallgatott ügyvezető is alátámasztotta.

A munkaügyi bíróság rögzítette, hogy az alperesnél 2010. decemberében a főszerkesztői munkakört nem szüntették meg, mert ez egy televíziónál olyan alapvető feladat, amely nélkül működésképtelen lenne. E pozíció jelenleg is fennáll, és azt változatlan tartalommal betöltik. A felmondásban megjelölt ok tehát, mely szerint a felperes munkaköre megszűnt, nem valós, ezért a felmondás jogellenes. Erre tekintettel a bíróság nem vizsgálta a felperes által hivatkozott felmondási tilalom fennálltát.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Székesfehérvári Törvényszék 3.Mf.22.272/2011/8. számú ítéletével az elsőfokú ítélet fellebbezett részét helybenhagyta. Kötelezte az alperest a felperes javára másodfokú perköltség, az állam javára fellebbezési illeték megfizetésére.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a jogvitában mindenekelőtt a felmondási tilalom fennálltáról kellett volna az elsőfokú bíróságnak döntenie. Ezért részbizonyítás keretében megkereste a felperes kezelő- orvosát, aki írásban úgy nyilatkozott, hogy a felperes a felmondás napján a délelőtti rendelés végén 11 óra körül nála jelentkezett, amikor már nem tudták fogadni. Másnap, a 2010. december 7-ei vizsgálat során panasza, klinikai tünetei, fizikai státusza alapján viszont kétséget kizáróan megállapította, hogy betegség miatti keresőképtelensége már az előző nap is fennállt, ezért 2010. december 6-ára visszamenőleg vette őt betegállományba. Ebből következik, hogy a felmondáskor a felperes az Mt. 90. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt felmondási tilalom alatt állt, ezért a munkáltató intézkedése jogellenes volt.

A törvényszék megállapította, hogy a felperes a felmondás időpontjában nem volt főszerkesztő. Egy évvel korábban őt az alperes leváltotta, munkabére változatlanul hagyásával szerkesztő-riporterré „fokozta le”. Ez a módosítás az írásbeliség mellőzése miatt eredetileg érvénytelen volt ugyan, de mivel ezt a felperes 30 napon belül nem kifogásolta, az alaki érvénytelenség már nem volt figyelembe vehető az Mt. 76. § (2) bekezdés, 82. § (3) bekezdés alapján. E munkakörváltozást a felperes, ha nem is kívánta, de ráutaló magatartással közel egy éven át tiltakozás nélkül elfogadta.

Az alperes a perben azt állította, hogy a szerkesztő-riporter munkakörök közül egy, a felperesé megszűnt, az ő feladatait átvették a többiek. Ez a nyilatkozat tartalma szerint létszámcsökkentést jelent, ez pedig jogszerű, valós és alapos indoka lehetett volna a felmondásnak, ha nem ütközött volna

felmondási tilalomba.

Az alperes felülvizsgálati kérelme a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére, az elsőfokú ítélet megváltoztatására, a felperes keresetének elutasítására irányult.

Hivatkozása szerint a másodfokú bíróság helytelenül állapította meg, hogy a felperes felmondási védelem alatt állt. Ennek tényét csak a felperes állítja, azt sem a kezelőorvosa, sem a nővér nem erősítette meg. A keresőképtelenségére a munkáltatójánál 2010. december 6-án nem hivatkozott. A felperes csak a felmondás közlését követő napon kereste fel a háziorvosát és kérte visszamenőlegesen a betegállományba vételét. Az Mt. 90. § (3) és (4) bekezdése, valamint az Mt. 90. § (1) bekezdés helyes értelmezésével a felperes tehát a felmondás közlésekor nem állt tilalom alatt. A felmondást követően bekövetkező keresőképtelenség ugyanis a felmondás érvényességét nem érinti. A bírói gyakorlat szerint ugyanakkor a munkavállaló köteles a munkáltató tudomására hozni az intézkedésének jogszerűségét befolyásoló keresőképtelenségét.

A másodfokú bíróság helyesen állapította meg a felperes felmondáskor érvényes munkakörét és a felmondási ok valóságát és okszerűségét.

A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében elsődlegesen a felülvizsgálati kérelem hivatalból történő elutasítását kérte, mert álláspontja szerint a Pp. 271. § (3) bekezdés alapján nincs helye felülvizsgálatnak ha az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság helybenhagyta.

Hivatkozása szerint a felülvizsgálati kérelem érdemben is megalapozatlan, ezért másodlagosan a jogerős ítélet hatályban tartását indítványozta.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes alaptalanul kérte a felülvizsgálati kérelem hivatalból történő elutasítását. Jelen munkaügyi perben az általa hivatkozott Pp. 271. § (3) bekezdésében foglaltak alkalmazásának nincs helye, ezért a Kúria a felülvizsgálati kérelmet érdemben vizsgálta.

Alaptalanul sérelmezte az alperes a felmondási tilalom fennálltának megállapításáról hozott jogerős ítéleti döntést.

A felperes a keresetében már hivatkozott arra, hogy a felmondás közlésekor felmondási tilalom alatt állt. A felperes csatolta a háziorvosa igazolását, miszerint 2010. december 6-ától táppénzes állományba került. Az elsőfokú bíróság téves jogi álláspontja miatt nem vizsgálta a felperes előterjesztett bizonyítási indítványa ellenére a felmondási tilalomra vonatkozó körülményeket, ezért a Pp. 249. § alapján a másodfokú bíróság e körben jogszerűen folytathatta le a részbizonyítást.

Ennek eredményeként jogszerű következtetést vont le arról, hogy a felperes a felmondás közlésekor keresőképtelen volt. Helytállóan fejtette ki azt is, hogy az Mt. 90. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt - keresőképtelenség miatt fennálló - felmondási tilalom

objektív kategória, így az adott esetben közömbös, hogy annak fennálltáról a munkáltató tudott-e vagy sem, és az is, hogy a fennálló keresőképtelenség alapján a táppénzes állományba vétel a felmondás közlésekor megtörtént-e vagy sem.

A felperes 2010. december 6-án nem dolgozott, szabadnapja volt, és a felmondás délután 3 órakor történő átadásakor még nem volt táppénzes állományban, így erről a munkáltatót nem is tájékoztathatta. Ugyanakkor az orvosi igazolásból, valamint a háziorvosi nyilatkozatból megállapítható, hogy 2010. december 6-án már nem volt keresőképes panaszai, klinikai tünetei alapján. Ezért az Mt. 90. § (1) bekezdés a) pontja szerinti felmondási védelem megilleti.

A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

A Pp. 78. § (1) bekezdés alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, míg a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés alapján a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére.

Budapest, 2013. június 5.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, előadó bíró

Dr. Tallián Blanka s.k. bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelével: Nné tisztviselő